

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ МЕТОДІВ ПРОГНОЗУВАННЯ УСПІШНОСТІ СТАРТАПІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

За результатами проведеного аналізу виявлено можливість підвищення точності прогнозування успішності стартапів за рахунок об'єднання двох удосконалених методів, а саме методу моделювання в частині визначення взаємозв'язку між параметрами об'єкту дослідження, та методу економічного аналізу в частині внесення змін до розробленої моделі.

Ключові слова: *метод моделювання, економічне прогнозування, метод прогнозування, успішність стартапу, об'єкт дослідження.*

Abstract

The results of the analysis revealed the possibility of improving the accuracy of predicting the success of startups by combining two advanced methods, namely the method of modeling in terms of determining the relationship between the parameters of the object of study, and the method of economic analysis in terms of making changes to the developed model.

Keywords: *method of modeling, economic forecasting, method of forecasting, startup success, object of study.*

Серед методів для прогнозування успішності стартапів, популярності набули економічні методи, як такі що використовують точні економічні показники. Найвідоміші з них:

1) Ринковий підхід. Загальний спосіб визначення вартості підприємства та/або його власного капіталу, в рамках якого використовується один або більше методів, заснованих на порівнянні даного підприємства з аналогічними вже проданими капіталовкладеннями [1]. Даний підхід є вдалим рішенням для обрахунку ціни підприємства або довгострокового проекту. Але цей спосіб не підходить для прогнозування успішності стартапу через неможливість врахування інтелектуальної складової.

2) Прибутковий підхід. Спосіб визначення вартості або власного капіталу підприємства, що використовує один або декілька методів, заснованих на перерахунку очікуваних доходів [1], що дозволяє інвестору вирахувати прибутковість стартапу, але дані обрахунки досить умовні і часто не відповідають дійсності.

3) Підхід на основі активів. Визначає вартість або кількість залучених коштів підприємства, з використанням методів, заснованих безпосередньо на обчисленні вартості активів підприємства за вирахуванням зобов'язань [1]. Він дозволяє оцінити капіталовкладення засновника, тобто показує зацікавленість власника у розвитку стартапу. Але даний показник не має великого впливу на точність прогнозування успішності стартапів.

4) Методи екстраполяції. Основна ідея екстраполяції – вивчення сформованих як в минулому, так і сьогоднішніх стійких тенденцій розвитку підприємства та перенесення їх на майбутнє. Розрізняють прогнозу і формальну екстраполяцію. Формальна – ґрунтується на припущенні про те, що в майбутньому збережуться минулі і справжні тенденції розвитку підприємства; при прогнозній екстраполяції справжній розвиток пов'язують з гіпотезами про динаміку підприємства з урахуванням того, що в майбутньому зміниться вплив на нього різних факторів. Методи екстраполяції застосовують на початковій стадії прогнозування, щоб виявити тенденції зміни показників [1]. Дані методи є гнучкими у дослідженні параметрів та враховують динамічні зміни параметрів, але не мають можливості порівняти параметри, провести їх ранжування, а також передбачають складність при

адаптації до роботи з прогнозуванням успішності стартапів, оскільки не мають можливості визначити ступінь впливу параметрів на об'єкт дослідження.

5) Метод моделювання. Прогнозування з використанням моделей включає в себе її розробку, експериментальний аналіз, співставлення результатів попередніх прогнозних розрахунків з фактичними даними стану процесу або об'єкта, уточнення і коригування моделі [2]. Даний метод включає в себе можливість дослідження, корегування та внесення змін до параметрів об'єкту дослідження, що найближче підходить для вирішення задачі прогнозування успішності стартапів за умови його адаптації до задачі прогнозування успішності стартапів.

6) Метод економічного прогнозування (економічного аналізу) полягає в тому, що будь-який економічний процес або явище, що мають місце на підприємстві, розбивають на частини, після чого виявляється вплив і взаємозв'язок цих частин на хід і розвиток процесу, а також один на одного [2]. Оскільки економічний аналіз – це один з елементів логіки прогнозування, то він повинен здійснюватися на макро- і мікрорівнях. Він використовується при плануванні виробництва на підприємстві. Процес економічного аналізу можна поділити на кілька стадій: постановка проблеми, визначення критеріїв оцінки і цілей; підготовка необхідної для аналізу інформації; аналітична обробка інформації після її вивчення; розробка рекомендацій щодо можливих шляхів досягнення цілей; оформлення результатів [3]. Даний метод дозволяє провести глибокий аналіз складових об'єкту прогнозування та виділити етапи дослідження об'єкту.

7) Балансові методи. Дані методи засновані на розробці балансів, які представляють собою систему показників, де перша частина, що характеризує ресурси за джерелами їх надходження, дорівнює другий, що відображає розподіл їх за всіма напрямками витрат [2]. За допомогою балансових методів втілюється принцип пропорційності і збалансованості, який застосовується при розробці прогнозів. Його суть полягає в врахуванні потреб підприємства в різних видах сировинних, матеріальних, фінансових і трудових ресурсах з можливостями виробництва, продукту і джерелами ресурсів. Таким чином, система балансів, яку використовують в прогнозуванні, включає фінансові, матеріальні та трудові баланси. У кожен з цих груп входить ще ряд балансів. Дані методи дозволяють систематизувати потреби підприємства, але не підходять для задачі прогнозування стартапів, тому що не враховує недетермінованість складових стартапу [4].

Порівняння розглянутих методів представлено у таблиці 1.

Метод моделювання може бути удосконалений у частині визначення взаємозв'язку між параметрами об'єкту дослідження, що дозволить визначити ступінь впливу параметрів на об'єкт дослідження. Проте метод моделювання не має можливості визначити взаємозв'язок параметрів об'єкту прогнозування, що може бути досягнуто за рахунок використання методу економічного прогнозування в частині розбиття об'єкту дослідження на складові та виявлення впливу складових на об'єкт дослідження. Але метод економічного аналізу не передбачає можливості корегування розробленої моделі, що можна досягнути застосовуючи метод моделювання в частині внесення змін до розробленої моделі .

Висновки

Таким чином, точність прогнозування успішності стартапів можна підвищити за рахунок об'єднання двох удосконалених методів, а саме методу моделювання в частині визначення взаємозв'язку між параметрами об'єкту дослідження, та методу економічного аналізу в частині внесення змін до розробленої моделі.

Таблиця 1 – Порівняння методів прогнозування:

№	Моделі	Переваги	Недоліки
1.	Ринковий підхід	Простота, чіткий результат, надійність	Відсутність гнучкості, неможливість врахування всіх параметрів
2.	Прибутковий підхід	Простота	Нечіткість результату, неможливість врахування всіх параметрів, ненадійність результату.
3.	Підхід на основі активів	Простота, надійність	Відсутність гнучкості, низька адаптивність, нечіткий результат
4.	Метод екстраполяції	Гнучкість, надійність	Низька адаптивність, складність, відсутність можливості ранжування параметрів
5.	Методи моделювання	Гнучкість, можливість ранжування параметрів, адаптивність, висока точність.	Складність
6.	Метод економічного прогнозування	Гнучкість, визначення закономірностей, адаптованість, висока точність.	Складність
7.	Балансовий метод	Простота, точність, визначення закономірностей	Відсутність гнучкості, низька адаптованість

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Модели и методы прогнозирования – дослідження – Режим доступу : <https://www.mbureau.ru/blog/modeli-i-metody-prognozirovaniya>
2. Энциклопедия производственного менеджера – дослідження – Режим доступу : <http://www.up-pro.ru/encyclopedia/metody-prognozirovaniya.html>.
3. Дэвид А. Форсайт, Джин Понс. Computer Vision: A Modern Approach Компьютерное зрение. Современный подход. — М. : «Вильямс», 2004. — 928 с. — ISBN 0-13-085198-1.
4. Т.О. Савчук, О.В. Смирнова. Концептуалізація моделювання процесу аналізу проблемних ситуацій. – Видавництво: «Вісник Вінницького політехнічного інституту», 2010. – 96-101с.,

Савчук Тамара Олександрівна – PhD, професор, професор кафедри комп'ютерних наук ВНТУ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail:savchtam@gmail.com.

Давидов Сергій Юрійович — студент кафедри комп'ютерних наук ВНТУ, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: davydov667@gmail.com.